

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 29. aprila 2021 *

„Predhodno odločanje – Promet – Vozniško dovoljenje – Vzajemno priznavanje – Odvzem dovoljenja na ozemlju države članice, ki ni država članica izdajateljica – Vpis podatka, ki označuje neveljavnost vozniškega dovoljenja na ozemlju te države članice, na to vozniško dovoljenje“

V zadevi C-56/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (višje upravno sodišče zvezne dežele Baden-Württemberg, Nemčija) z odločbo z dne 30. januarja 2020, ki je na Sodišče prispela 4. februarja 2020, v postopku

AR

proti

Stadt Pforzheim,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, L. Bay Larsen, sodnik, C. Toader, sodnica, M. Safjan in N. Jääskinen (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za AR B. Ehrle, Rechtsanwalt,
- za avstrijsko vlado A. Posch, J. Schmoll in M. Winkler-Unger, agenti,
- za Evropsko komisijo R. Pethke in N. Yerrell, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL 2006, L 403, str. 18), kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 2011/94/EU z dne 28. novembra 2011 (UL 2011, L 314, str. 31) (v nadaljevanju: Direktiva 2006/126).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med AR, avstrijskim državljanom, imetnikom vozniškega dovoljenja, izdanega v Avstriji, in Stadt Pforzheim (mesto Pforzheim, Nemčija), ker so pristojni nemški organi na njegovo avstrijsko vozniško dovoljenje vpisali podatek o prepovedi vožnje na nemškem ozemlju.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodni izjavi 4 Direktive 2006/126 je navedeno:

„Z namenom, da se prepreči, da bi enotni vzorec evropskega vozniškega dovoljenja postal dodatni vzorec, poleg sto desetih, ki so že v obtoku, bi morale države članice sprejeti vse potrebne ukrepe, da se vsem imetnikom dovoljenj izda ta enotni vzorec.“

- 4 V uvodni izjavi 16 te direktive je navedeno:

„Vzorec vozniškega dovoljenja, kakor je določen v Direktivi [Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 317)], bi bilo treba nadomestiti z enotnim vzorcem v obliki plastične kartice. [...]“

- 5 Člen 1(1) navedene direktive določa:

„Države članice v skladu z določbami te direktive uvedejo nacionalno vozniško dovoljenje, ki temelji na vzorcu Skupnosti, določenem v Prilogi I. Znak na strani 1 vzorca vozniškega dovoljenja Skupnosti vsebuje oznako države članice, ki izdaja dovoljenje.“

- 6 Člen 2 Direktive 2006/126 določa:

„1. Vozniška dovoljenja, ki jih izdajajo države članice, se vzajemno priznavajo.

2. Če imetnik veljavnega nacionalnega vozniškega dovoljenja, ki nima obdobja veljavnosti, kot je določeno v členu 7(2), pridobi običajno prebivališče v državi članici, ki je različna od države članice, ki je izdala njegovo vozniško dovoljenje, lahko država članica gostiteljica uporablja za dovoljenje obdobje veljavnosti, kot je določeno v navedenem členu, tako da po preteku 2 let od dne, ko je imetnik pridobil običajno prebivališče na njenem ozemlju, veljavnost vozniškega dovoljenja podaljšuje.“

- 7 Člen 7 te direktive določa:

„1. Vozniška dovoljenja se izdajo samo tistim kandidatom:

- (a) ki so opravili preizkus spretnosti in ravnanja ter teoretični preizkus in ki izpolnjujejo zdravniške standarde v skladu z določbami prilog II in III;

[...]

(e) ki imajo svoje običajno prebivališče na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje, ali lahko predložijo dokaze, da tam študirajo že vsaj šest mesecev.

[...]

3. Pogoji za podaljšanje vozniških dovoljenj po izteku njihove veljavnosti so:

- (a) nadaljnje izpolnjevanje minimalnih standardov fizične in duševne sposobnosti za vožnjo, kakor so določeni v Prilogi III, za vozniška dovoljenja v kategorijah C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E; in
- (b) običajno prebivališče na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje, ali dokazilo, da prosilec tam študira že vsaj šest mesecev.

[...]“

8 Člen 11 navedene direktive določa:

„1. Če imetnik veljavnega nacionalnega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica, pridobi običajno prebivališče v drugi državi članici, lahko zahteva, da se njegovo vozniško dovoljenje zamenja za enakovredno dovoljenje. Država članica, ki izvede zamenjavo, preveri, za katero kategorijo je predloženo dovoljenje dejansko še veljavno.

2. Ob upoštevanju načela teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje lahko država članica, v kateri ima imetnik vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici, običajno prebivališče, uporabi svoje nacionalne predpise o omejitvi, začasnem odvzemu, odvzemu ali razveljavitvi pravice do vožnje in, če je potrebno, v ta namen zamenja dovoljenje.

[...]

4. Država članica zavrne izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar vozniško dovoljenje je omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto v drugi državi članici.

Država članica zavrne priznanje veljavnosti vsakega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica osebi, čigar vozniško dovoljenje je na ozemlju prve države članice omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto.

Država članica lahko zavrne tudi izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar dovoljenje je bilo v drugi državi članici razveljavljeno.

5. Nadomestno vozniško dovoljenje za vozniško dovoljenje, ki je bilo na primer izgubljeno ali ukradeno, lahko izdajo samo pristojni organi države članice, v kateri ima imetnik običajno prebivališče; ti organi izdajo nadomestno dovoljenje na podlagi informacij, s katerimi razpolagajo, ali po potrebi na podlagi dokazila pristojnih organov države članice, ki je izdala originalno dovoljenje.

[...]“

9 Člen 12, prvi odstavek, Direktive 2006/126 določa:

„V tej direktivi ‚običajno prebivališče‘ pomeni kraj, v katerem oseba navadno stanuje, to pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu zaradi osebnih in poklicnih vezi ali v primeru osebe brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesno povezavo med to osebo in krajem, v katerem živi.“

10 Člen 15 te direktive določa:

„Države članice si med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive ter si izmenjujejo informacije o dovoljenjih, ki so jih izdale, zamenjale, nadomestile, podaljšale ali razveljavile. Države članice od njegove vzpostavitve dalje uporabljajo omrežje EU za voznika dovoljenja.“

11 Priloga I k navedeni direktivi, naslovljena „Določbe v zvezi z vzorcem voznškega dovoljenja Evropske unije“, v točki 3 določa:

„Dovoljenje ima dve strani.

Stran 1 vsebuje:

- (a) besedilo ‚voznško dovoljenje‘, natisnjeno z velikimi črkami v jeziku ali jezikih države članice, ki je izdala dovoljenje;
- (b) ime države članice, ki je izdala dovoljenje (neobvezno);
- (c) oznako države članice, ki je izdala dovoljenje, natisnjeno v negativu v modrem pravokotniku in obkroženo z dvanajstimi rumenimi zvezdami; oznake so naslednje:

[...]

Stran 2 vsebuje:

(a) [...]

13. za izvajanje oddelka 4(a) te priloge prostor, rezerviran za to, da lahko država članica gostiteljica vpiše morebitne podatke, pomembne za upravljanje z dovoljenjem;

14. prostor, rezerviran za to, da lahko država članica, ki izdaja dovoljenje, vpiše morebitne podatke, pomembne za upravljanje z dovoljenjem ali povezane s prometno varnostjo (po izbiri). Če so podatki povezani z enim od naslovov, opredeljenih v tej prilogi, mora biti pred njimi številka zadevnega naslova.

Z izrecnim pisnim soglasjem imetnika se lahko ta prostor dopolni s podatki, ki niso povezani z upravljanjem z voznškim dovoljenjem ali prometno varnostjo; takšna dopolnitev nikakor ne spremeni uporabe vzorca kot voznškega dovoljenja;

[...]“

12 Točka 4(a) navedene priloge določa:

„Če ima imetnik voznškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica v skladu s to prilogo, običajno prebivališče v drugi državi članici, lahko ta država članica v dovoljenje vpiše podatke, pomembne za upravljanje z njim, če takšno vrsto podatkov vpisuje tudi v dovoljenja, ki jih sama izdaja, in če za to ostane dovolj prostora.“

Nemško pravo

13 Člen 3 Straßenverkehrsgesetz (zakon o cestnem prometu, v nadaljevanju: StVG) določa:

„(1) Če se izkaže, da oseba ni zmožna ali sposobna za vožnjo motornih vozil, ji mora organ, pristojen za izdajo voziških dovoljenj, voziško dovoljenje odvzeti. V primeru tujega voziškega dovoljenja odvzem – tudi če se izvede na podlagi drugih določb – učinkuje tako, da se zavrne priznanje pravice do uporabe tega voziškega dovoljenja na nacionalnem ozemlju. [...]

(2) Z odvzemom voziško dovoljenje preneha. V primeru tujega voziškega dovoljenja z odvzemom preneha pravica do vožnje motornih vozil na nacionalnem ozemlju. Voziško dovoljenje je treba po odvzemu izročiti organu, pristojnemu za izdajo voziškega dovoljenja, ali mu ga predložiti za vpis odločitve o odvzemu. [...]

14 Člen 46 Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr – Fahrerlaubnis-Verordnung (uredba o dovolitvi udeležbe osebam v cestnem prometu) z dne 13. decembra 2010 (BGBl. 2010 I, str. 1980) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: FeV), določa:

„(1) Če se izkaže, da imetnik voziškega dovoljenja ni zmožen za vožnjo motornih vozil, mu mora organ, pristojen za izdajo voziškega dovoljenja, dovoljenje odvzeti. [...]

[...]

(5) V primeru tujega voziškega dovoljenja odvzem učinkuje tako, da se priznanje pravice do uporabe tega voziškega dovoljenja na nacionalnem ozemlju zavrne.

(6) Z odvzemom voziško dovoljenje preneha. V primeru tujega voziškega dovoljenja z odvzemom preneha pravica do vožnje motornih vozil na nacionalnem ozemlju.“

15 Člen 47 FeV določa:

„(1) Nacionalna in mednarodna voziška dovoljenja, ki jih izda nemška uprava, je treba po odvzemu nemudoma izročiti upravnemu organu, ki je izdal odločbo, ali mu jih je treba v primeru omejitev ali pogojev predložiti za vpis teh omejitev oziroma pogojev. [...]

(2) Tuja in mednarodna voziška dovoljenja, izdana v tujini, je treba po odvzemu ali ugotovitvi neobstoja pravice do vožnje ali v primeru omejitev ali pogojev nemudoma predložiti organu, ki je izdal odločbo [...]. Po odvzemu ali ugotovitvi neobstoja pravice do vožnje se na voziškem dovoljenju navede, da zadevna oseba ne sme uporabljati voziškega dovoljenja na nacionalnem ozemlju. To se stori praviloma tako, da se nalepi rdeč, poševno prečrtan „D“ v prostor, ki je temu namenjen na voziškem dovoljenju, in sicer v primeru kartice voziškega dovoljenja Evropske unije v polje 13, za mednarodna voziška dovoljenja pa z izpolnitvijo za to določenega obrazca. V primeru omejitev ali pogojev, se ti vpišejo na voziško dovoljenje. Organ, ki je izdal odločbo, prek Kraftfahrt-Bundesamt (zvezni urad za motorna vozila, Nemčija) obvesti organ, ki je izdal voziško dovoljenje, o zavrnitvi priznanja pravice do vožnje ali ugotovitvi neobstoja pravice do vožnje v Nemčiji. [...]

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

16 AR je avstrijski državljan, ki ima običajno prebivališče v smislu člena 12, prvi odstavek, Direktive 2006/126 v Avstriji. AR je 29. avgusta 2008 v Avstriji pridobil voziško dovoljenje za kategoriji A in B.

- 17 Organ mesta Pforzheim, pristojen za izdajo voznških dovoljenj, je AR z odločbo z dne 10. avgusta 2015 odvzel pravico do vožnje na nemškem ozemlju, ker je 26. junija 2014 v Nemčiji vozil vozilo pod vplivom prepovedanih drog. Ta organ mu je tudi naložil, naj nemudoma predloži avstrijsko voznško dovoljenje, da se v tem dokumentu navede neveljavnost tega dovoljenja za Zvezno republiko Nemčijo, in sicer tako, da se nalepi rdeč, poševno prečrtan „D“. Z isto odločbo je ta organ odredil takojšnje izvršitev teh ukrepov, sicer bi se v primeru neupoštevanja obveznosti predložitve njegovega voznškega dovoljenja najpozneje do 28. avgusta 2015 njegovo voznško dovoljenje začasno odvzelo, pri čemer je pojasnil, da mu bo vrnjeno po vpisu podatka, s katerim se to dovoljenje razveljavi za nemško ozemlje.
- 18 AR je zoper to odločbo vložil pritožbo in nato tožbo v upravnem sporu, ki sta bili zavrjnjeni. Nato je AR zoper prvostopenjsko sodbo pri Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (višje upravno sodišče zvezne dežele Baden-Württemberg, Nemčija) vložil pritožbo, s katero izpodbija odločbo z dne 10. avgusta 2015 v delu, v katerem mu po eni strani nalaga predložitev njegovega voznškega dovoljenja, da se nanj vpiše podatek, s katerim se to dovoljenje razveljavi za nemško ozemlje, in v delu, v katerem se po drugi strani s to odločbo sankcionira neupoštevanje te obveznosti predložitve z začasnim odvzemom tega dovoljenja. Navedena odločba je torej postala pravnomočna v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev priznanja veljavnosti pravice do vožnje na podlagi avstrijskega voznškega dovoljenja na ozemlju Zvezne republike Nemčije.
- 19 AR v utemeljitev pritožbe v bistvu trdi, da v skladu z Direktivo 2006/126 izdaja in vsaka kasnejša sprememba voznškega dovoljenja spadata v izključno pristojnost države članice običajnega prebivališča imetnika tega dovoljenja v smislu člena 12, prvi odstavek, te direktive. Na tej podlagi naj ne bi bila podeljena nobena pristojnost državi članici začasnega bivanja imetnika, saj ta država članica zlasti ne more na voznško dovoljenje vpisovati podatkov, kot je podatek o prepovedi vožnje. AR namreč meni, da bi bila taka pristojnost v nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja voznških dovoljenj in ciljem navedene direktive, ki je uvedba enotnega vzorca voznškega dovoljenja v Evropski uniji.
- 20 Poleg tega AR meni, da iz besedila in sobesedila določb Priloge I, točki 3 in 4(a), k Direktivi 2006/126 prav tako izhaja, da lahko samo država članica izdajateljica voznškega dovoljenja vnese podatke na voznško dovoljenje. Prav tako naj bi bilo s podrobnimi določbami o zaščitnih ukrepih pred ponarejanjem voznškega dovoljenja v obliki plastične kartice, določenimi med drugim v členu 3 in Prilogi I, točki 1 in 2, k tej direktivi, ob upoštevanju njihovega pomena in namena izključeno, da lahko država članica začasnega bivanja spremeni podatke na plastični kartici, zaščiteni pred ponarejanjem, z vpisom drugih podatkov trajno ali z namestitvijo nalepke (ki se lahko zlahka odstrani). Prav tako naj bi bilo treba upoštevati dejstvo, da je na podlagi navedene direktive polje 13 voznškega dovoljenja namenjeno za vpise, ki jih opravi država članica izdajateljica dovoljenja, in da podatka, ki ga je ta država članica vpisala, ni mogoče preprosto „prekriti“ z drugim.
- 21 AR tudi trdi, da bi izvršitev obveznosti predložitve voznškega dovoljenja, da bi se nanj vpisal podatek, s katerim se to dovoljenje razveljavi za nemško ozemlje, posegla v njegovo pravico do prostega gibanja in bi lahko kasneje v praksi povzročila velike težave v zvezi s preglednostjo, na primer, če policija pri nadzoru cestnega prometa v drugi državi članici ne bi poznala narave vpisa na kartici voznškega dovoljenja Unije, kar bi lahko povzročilo zmedo. Zaradi teh omejitev in nevšečnosti naj bi moralo biti v zvezi s tem v Direktivi 2006/126 določeno izrecno pravilo.
- 22 AR meni, da Direktiva 2006/126 določa, da lahko samo pristojna država članica izdajateljica ali država članica gostiteljica z medsebojno pomočjo iz člena 15 te direktive opravita takšen vpis na voznško dovoljenje in izdaja novo voznško dovoljenje.
- 23 Poleg tega naj bi država članica začasnega bivanja v primeru nadzora cestnega prometa na svojem ozemlju lahko elektronsko enostavno preverila, ali lahko zadevna oseba vozi motorno vozilo na tem ozemlju.

- 24 Mesto Pforzheim pa v bistvu meni, da Direktiva 2006/126 s tem, da državi članici začasnega bivanja po izdaji odločbe o zavrnitvi priznanja veljavnosti vozniškega dovoljenja na ozemlju te države članice ni podeljena pristojnost za vpisovanje podatkov na to dovoljenje, ki ga je izdala druga država članica, vsebuje zakonodajno praznino, ki bi jo bilo treba zapolniti s tem, da bi se določbe te direktive v zvezi z državo članico običajnega prebivališča po analogiji uporabljale za državo članico začasnega bivanja.
- 25 Mesto Pforzheim meni, da je mogoče razlago Sodišča iz sodbe z dne 23. aprila 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), v skladu s katero ima država članica začasnega bivanja imetnika vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, v nekaterih okoliščinah pravico zavrniti priznanje veljavnosti tega dovoljenja, uporabiti v položaju iz postopka v glavni stvari. Na podlagi te sodne prakse naj bi morala imeti država članica začasnega bivanja tudi možnost, da sprejme ukrepe v zvezi z upravljanjem dovoljenja, kot je vpisovanje podatkov na to dovoljenje. Šlo naj bi za nujen ukrep, ki naj bi bil zelo pomemben za učinkovito izvršitev odločbe o zavrnitvi priznanja veljavnosti tujega vozniškega dovoljenja v smislu člena 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126. Nadzorni organi naj bi morali imeti možnost, da med nadzorom v celoti in takoj preverijo stanje glede pravice do vožnje imetnika vozniškega dovoljenja.
- 26 Ker Direktiva 2006/126 državi članici prebivališča imetnika vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, torej omogoča, da v primeru odločbe o zavrnitvi priznanja veljavnosti tega dovoljenja vključi ustrezen podatek o prepovedi vožnje na navedeno dovoljenje na primer z namestitvijo nalepke, naj bi moral biti ta ukrep, ki se nanaša na upravljanje dovoljenj, dopusten tudi, če imetnik vozniškega dovoljenja, na katerega se nanaša taka odločba o zavrnitvi priznanja, nima prebivališča v državi članici, v kateri je bil opravljen nadzor.
- 27 Poleg tega, ker navedena direktiva določa možnost države članice gostiteljice, da na podlagi Priloge I, točka 3, tretji stavek, (a), podtočka 13, in točka 4(a), k Direktivi 2006/126 spremeni vozniško dovoljenje, ki ga je izdala druga država članica, naj taka sprememba, zlasti z namestitvijo nalepke, ne bi bila v nasprotju z določbami o zaščiti pred ponarejanjem.
- 28 Mesto Pforzheim nazadnje navaja, da je treba, ker je bil podatek, s katerim je bila AR odvzeta pravica do vožnje v Nemčiji, vpisan samo zaradi njegovega ravnanja, glede na cilj, ki ga uresničuje ta podatek, to je ohranitev varnosti v cestnem prometu, njegovo trditev v zvezi s stigmatizirajočim učinkom tega podatka zavrniti.
- 29 Predložitveno sodišče dvomi o tem, ali lahko država članica, ki je – tako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 23. aprila 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257) – izdala odločbo o zavrnitvi priznanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici, na podlagi člena 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 zaradi kršitvenega ravnanja imetnika tega dovoljenja, ki je bilo storjeno na njenem ozemlju po izdaji navedenega dovoljenja, na to isto dovoljenje prav tako vključi podatek o prepovedi vožnje na svojem ozemlju, če navedeni imetnik na tem ozemlju nima običajnega prebivališča v smislu člena 12 te direktive.
- 30 V teh okoliščinah je Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (višje upravno sodišče zvezne dežele Baden-Württemberg) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali pravo Unije, zlasti Direktiva [2006/126], nasprotuje predpisom nacionalnega prava, v skladu s katerimi je treba v primeru odločitve o nepriznavanju v smislu člena 11(4), drugi pododstavek, Direktive [2006/126] nacionalnemu organu, ki odloča, nemudoma predložiti tujo kartico vozniškega dovoljenja Unije osebe, ki v tej državi nima običajnega prebivališča, za to, da ta organ na vozniškem dovoljenju zaznamuje manjkajočo upravičenost za vožnjo na nacionalnem ozemlju; zaznamek (o prepovedi) se na kartici vozniškega dovoljenja Unije praviloma opravi z namestitvijo rdečega, poševno prečrtanega ‚D‘ v polju 13 (na primer v obliki nalepke)?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 31 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2006/126 razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica, ki je na podlagi člena 11(4), drugi pododstavek, te direktive izdala odločbo, s katero je zavrnila priznanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, zaradi kršitvenega ravnanja njegovega imetnika, ki je bilo storjeno med začasnim bivanjem na ozemlju prve države članice po izdaji tega dovoljenja, na navedeno dovoljenje prav tako vpiše podatek o prepovedi vožnje za tega imetnika na navedenem ozemlju, čeprav navedeni imetnik na ozemlju te države članice nima običajnega prebivališča v smislu člena 12, prvi odstavek, navedene direktive.
- 32 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče v točki 71 sodbe z dne 23. aprila 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), presodilo, da je treba člen 2(1) in člen 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da država članica, na ozemlju katere imetnik vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, začasno prebiva, zavrne priznanje veljavnosti tega vozniškega dovoljenja zaradi kršitvenega ravnanja njegovega imetnika, ki je bilo storjeno na tem ozemlju po izdaji navedenega vozniškega dovoljenja in zaradi katerega v skladu z nacionalnim pravom prve države članice ni zmožen za vožnjo motornih vozil.
- 33 Poleg tega je iz točk 59 in 60 navedene sodbe razvidno, da je država članica običajnega prebivališča na podlagi člena 11(2) Direktive 2006/126, ki ustreza členu 8(2) Direktive Sveta 91/439, ki je bila nadomeščena z Direktivo 2006/126, pristojna sprejeti ukrepe omejitve, začasnega odvzema, odvzema ali razveljavitve vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, ki učinkujejo v vseh državah članicah. Člen 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 pa samo državi članici, ki ni država članica običajnega prebivališča, dovoljuje, da na podlagi nacionalne zakonodaje in zaradi kršitvenega ravnanja, ki ga je na njenem ozemlju storil imetnik vozniškega dovoljenja, ki je to dovoljenje predhodno pridobil v drugi državi članici, sprejme ukrepe, obseg katerih je omejen na to ozemlje, njihov učinek pa na zavrnitev priznanja veljavnosti tega dovoljenja na tem ozemlju.
- 34 Zato Direktiva 2006/126 ne nasprotuje temu, da država članica začasnega bivanja, kot je Zvezna republika Nemčija v postopku v glavni stvari, na podlagi nacionalne ureditve, kakršna je ta iz člena 3(1) StVG in člena 46(6) FeV, zavrne priznanje pravice do uporabe vozniškega dovoljenja, ki ga je osebi izdala druga država članica, s čimer preneha pravica te osebe do vožnje motornih vozil na nacionalnem ozemlju. Vendar država članica začasnega bivanja ne more na tako vozniško dovoljenje, katerega vzorec je – kot izhaja iz člena 1(1) Direktive 2006/126 v povezavi z njeno uvodno izjavo 16 – z Direktivo 2006/126 harmoniziran v obliki plastične kartice, vpisati podatka, kot je ta iz člena 47(2) FeV, o prepovedi vožnje na njenem ozemlju.
- 35 Ugotoviti je namreč treba, da Direktiva 2006/126 vsebuje podrobna pravila v zvezi s pristojnostjo držav članic za izdajo vozniškega dovoljenja, za spremembe, ki vplivajo nanj, in za vpise, ki se lahko opravijo na tem dovoljenju.
- 36 Iz teh pravil pa je razvidno, da tako izdaja in naknadne spremembe vozniškega dovoljenja kot tudi vpisi na tem dovoljenju spadajo v izključno pristojnost države članice običajnega prebivališča imetnika tega dovoljenja.
- 37 Tako člen 2(2), člen 7(1)(e) in (3)(b), člen 11(1), (2) in (5) Direktive 2006/126 kot tudi Priloga I k tej direktivi, in sicer v točki 3, tretji stavek, (a), podtočki 13 in 14, ter v točki 4(a), podrobno urejajo položaje, v katerih je ta država članica pristojna za izdajo, nadomestitev, podaljšanje ali zamenjavo vozniškega dovoljenja ali za to, da se opravijo vpisi na to dovoljenje.
- 38 Čeprav je država članica običajnega prebivališča praviloma tista, v kateri je bilo vozniško dovoljenje izdano, lahko država članica, v katero je imetnik vozniškega dovoljenja prenesel svoje običajno prebivališče po izdaji vozniškega dovoljenja v drugi državi članici, kot izhaja zlasti iz člena 11(1) Direktive 2006/126, tudi postane država članica običajnega prebivališča v smislu te direktive. Priloga I,

točka 4(a), k tej direktivi tako državi članici novega običajnega prebivališča omogoča, da na dovoljenje vpiše podatke, pomembne za upravljanje z njim, če takšno vrsto podatkov vpisuje tudi v dovoljenja, ki jih sama izdaja, in če za to ostane dovolj prostora.

- 39 Nobena določba Direktive 2006/126 pa državi članici, v kateri imetnik vozniškega dovoljenja začasno biva, ne daje nikakršne pristojnosti za opravljanje vpisov na vozniško dovoljenje, kot je vpis, ki je med drugim določen v členu 47 FeV.
- 40 Kot je Evropska komisija poudarila v pisnem stališču, pa nič ne kaže na to, da neobstoj takšnih določb v Direktivi 2006/126 pomeni nenačrtovano pravno praznino zakonodajalca Unije, ki bi jo bilo treba zapolniti z uporabo določb te direktive o pristojnostih države članice običajnega prebivališča po analogiji.
- 41 Nasprotno, iz podrobnih določb Direktive 2006/126 izhaja, da lahko formalne spremembe vozniškega dovoljenja opravi le država članica običajnega prebivališča imetnika tega dovoljenja, tako da se zagotovi enoten videz tega dokumenta, ki ga zagotavlja Direktiva 2006/126, kot je razvidno iz njenih uvodnih izjav 4 in 16.
- 42 V zvezi s tem je treba tudi spomniti, da je Sodišče razsodilo, da je z Direktivo 2006/126 sicer določena zgolj minimalna harmonizacija nacionalnih določb v zvezi z zahtevami za izdajo vozniškega dovoljenja, vendar so s to direktivo izčrpano harmonizirani dokumenti, s katerimi se dokazuje pravica do vožnje in ki jih države članice v skladu s členom 2(1) te direktive morajo priznati (sodba z dne 26. oktobra 2017, I, C-195/16, EU:C:2017:815, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 43 Iz tega sledi, da je te dokumente mogoče spremeniti le v skladu z določbami, ki jih za to določa Direktiva 2006/126.
- 44 Poleg tega je treba ugotoviti, da si države članice v skladu s členom 15 Direktive 2006/126 med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive in si izmenjujejo informacije o dovoljenjih, ki so jih izdale, zamenjale, nadomestile, podaljšale ali razveljavile, s tem, da uporabljajo omrežje Unije za vozniška dovoljenja od njegove vzpostavitve dalje.
- 45 Medsebojna pomoč v skladu s to določbo pa zagotavlja učinkovito izvršitev odločbe, s katero država članica začasnega bivanja na podlagi člena 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 imetniku vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, zavrne pravico do vožnje na svojem ozemlju.
- 46 V takem primeru lahko namreč država članica običajnega prebivališča na zahtevo države članice začasnega bivanja in v skladu s Prilogo I, točka 3, tretji stavek, (a), podtočki 13 in 14, ter točka 4(a), k tej direktivi v vozniško dovoljenje vnese morebitne podatke o prepovedi vožnje na ozemlju zadnjenavedene države članice.
- 47 Poleg tega državi članici začasnega bivanja v primeru nadzora cestnega prometa na njenem ozemlju ni preperečeno, da zlasti elektronsko preveri, ali je bil zoper zadevno osebo sprejet ukrep, s katerim ji je bila odvzeta pravica do vožnje na tem ozemlju na podlagi člena 11(4), drugi pododstavek, te direktive.
- 48 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba Direktivo 2006/126 razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica, ki je na podlagi člena 11(4), drugi pododstavek, te direktive izdala odločbo, s katero je zavrnila priznanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, zaradi kršitvenega ravnanja njegovega imetnika, ki je bilo storjeno med začasnim bivanjem na ozemlju prve države članice po izdaji tega dovoljenja, na navedeno dovoljenje prav tako vpiše podatek o prepovedi vožnje za tega imetnika na navedenem ozemlju, čeprav navedeni imetnik na ozemlju te države članice nima običajnega prebivališča v smislu člena 12, prvi odstavek, navedene direktive.

Stroški

- 49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Direktivo 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih, kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 2011/94/EU z dne 28. novembra 2011, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica, ki je na podlagi člena 11(4), drugi pododstavek, te direktive, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/94, izdala odločbo, s katero je zavrnila priznanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, zaradi kršitvenega ravnanja njegovega imetnika, ki je bilo storjeno med začasnim bivanjem na ozemlju prve države članice po izdaji tega dovoljenja, na navedeno dovoljenje prav tako vpiše podatek o prepovedi vožnje za tega imetnika na navedenem ozemlju, čeprav navedeni imetnik na ozemlju te države članice nima običajnega prebivališča v smislu člena 12, prvi odstavek, Direktive 2006/126, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/94.

Podpisi